

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1998

Utgiven i Helsingfors den 30 december 1998

Nr 1142—1150

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1142	Lag om ändring av strålskyddslagen	3093
1143	Förordning om ändring av strålskyddsförordningen	3098
1144	Förordning om ändring av förordningen om polisens personregister	3103
1145	Containerförordning	3105
1146	Förordning om ändring av förordningen om farledsavgift	3109
1147	Trafikministeriets beslut om ändring av bilaga 1 till trafikministeriets beslut om sjöfartsverkets avgiftsbelagda prestationer	3110
1148	Trafikministeriets beslut om Havsforskningsinstitutets avgiftsbelagda prestationer	3113
1149	Skattestyrelsens beslut om ändring av Skattestyrelsens beslut om deklarationsskyldighet	3114
1150	Skattestyrelsens beslut om tidpunkten för slutförande av beskattningen av samfund och samfälliga förmåner	3116

Nr 1142

Lag

om ändring av strålskyddslagen

Given i Helsingfors den 23 december 1998

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i strålskyddslagen av den 27 mars 1991 (592/1991) 12 §, rubriken för 48 § samt 9 och 10 kap. jämte ändringar samt
fogas till 27 § ett nytt 3 mom. och till 48 § ett nytt 2 mom. som följer:

12 §

Strålningsarbete

Med *strålningsarbete* avses arbeten eller uppgifter som är förenade med användningen av strålning eller kärnenergi och där arbetstagaren kan bli utsatt för strålning till den grad att exponeringen för strålning måste övervakas på arbetsplatsen.

27 §

Användningsbegränsningar

— — — — —
Införsel och utförsel av konsumtionsvaror

som avses i 1 mom. är tillåten endast med tillstånd som strålsäkerhetscentralen beviljat i enlighet med 1 mom. Införsel och utförsel av konsumtionsvaror som strider mot 2 mom. är förbjuden.

9 kap.

Strålningsarbete

32 §

Skydd för arbetstagare

Verksamhetsutövaren skall planera och genomföra skyddet för arbetstagarna enligt följande principer:

RP 248/1998

ApUB 14/1998

RSv 236/1998

Rådets direktiv 96/29 EURATOM

Rådets direktiv 97/43 EURATOM

1) den strålning som arbetstagarna utsätts för och de faktorer som inverkar på den, med beaktande även av arbetsförhållanden som avviker från det normala, utreds på förhand,

2) arbetsställena indelas vid behov i kontrollerade områden och övervakade områden, samt

3) de arbetstagare vars exponering för strålning skall övervakas individuellt klassificeras så att de placeras i en särskild kategori (kategori A).

Bestämmelser om grunderna för klassificeringen av arbetstagarna och övervakningen av exponeringen för strålning utfärdas genom förordning. Strålsäkerhetscentralen bestämmer närmare om kraven och meddelar anvisningar om skyddet för arbetstagarna och övervakningen av exponeringen för strålning.

33 §

Hälsokontroll

Angående hälsokontroll för arbetstagare som är sysselsatta i strålningsarbete gäller vad som i lagen om företagshälsovård (743/1978) eller med stöd av den bestäms om hälsoundersökningar av arbetstagare i arbete som medför särskild risk för insjuknande. För hälsokontroll för arbetstagare som hör till kategori A skall det dessutom utses en läkare (*ansvarig läkare*). Om behörighetskraven för den ansvarige läkaren bestäms genom förordning. Till läkarens uppgifter hör särskilt att

1) innan arbetet inleds samt minst en gång om året medan arbetet pågår konstatera att en arbetstagare som placeras i kategori A är lämplig för arbetet, samt att

2) ge utlåtande om under vilka förutsättningar en arbetstagare fortfarande kan vara sysselsatt i strålningsarbete i samma eller motsvarande uppgift, om arbetstagarens exponering för strålning konstateras eller misstänks ha överstigit det föreskrivna maximivärdet.

Verksamhetsutövaren svarar för att den ansvarige läkaren får de uppgifter och utredningar om förhållandena på arbetsplatsen som läkaren behöver för att utföra sina uppgifter.

33 a §

Förbud mot att låta utföra strålningsarbete

Om en arbetstagare av hälsoskäl inte lämpar sig för kategori A, får arbetstagaren inte placeras i denna kategori eller anvisas en motsvarande uppgift.

33 b §

Arbetstagarens rättigheter

Arbetstagaren skall på begäran få den ansvarige läkarens skriftliga utlåtande om arbetstagarens lämplighet för kategori A. Om verksamhetsutövaren påvisar att en arbetstagare av hälsoskäl skall flyttas från en uppgift som hör till kategori A till en annan uppgift, skall arbetstagaren på begäran ges ett skriftligt intyg även om detta.

En arbetstagare har rätt att få ett ärende som avses i 1 mom. och som gäller honom eller henne prövad av strålsäkerhetscentralen. Verksamhetsutövaren skall informera arbetstagaren om denna rätt.

Strålsäkerhetscentralen skall behandla ärendet utan dröjsmål. Ändring i strålsäkerhetscentralens avgörande får inte sökas genom besvär.

33 c §

Exponering som överstiger maximivärdet

Om det på grundval av en utredning om exponeringsförhållandena är sannolikt att en arbetstagare har utsatts för strålning som överstiger det föreskrivna maximivärdet, är arbetstagaren skyldig att delta i en undersökning som är nödvändig för att utreda exponeringen och dess verkningar.

En arbetstagare får inte sägas upp på den grunden att arbetstagaren har utsatts för strålning som överstiger maximivärdet.

34 §

Dosregister

För att kontrollera att principen om individuellt skydd och optimeringsprincipen enligt 2 § följs skall strålsäkerhetscentralen föra ett register med uppgifter om hur arbetstagare som är sysselsatta i strålningsarbete utsätts för strålning (*dosregister*). I dosregistret

skall införas identifieringsuppgifter för varje arbetstagare samt uppgifter om strålningsarbetets art, metoderna för övervakning av exponeringen för strålning och faktorer som påverkar exponeringen för strålning samt om resultaten av bestämningen av exponeringen för strålning.

Verksamhetsutövaren svarar för att de uppgifter som skall införas i registret och resultaten av övervakningen av exponeringen för strålning tillställs strålsäkerhetscentralen specificerade på det sätt som centralen bestämmer så att varje arbetstagares exponering för strålning kan bestämmas.

Utan arbetstagarens samtycke får uppgifter om arbetstagarens exponering för strålning utlämnas till den ansvarige läkare som avses i 33 § och den som bedriver den verksamhet som medför exponering för strålning. Uppgifter får lämnas ut till en verksamhetsutövare i en medlemsstat i Europeiska unionen, om detta är nödvändigt för att förpliktelsen för arbetsgivaren att följa exponeringen för strålning skall kunna uppfyllas.

För förvaringstiden för arbetstagares identifieringsuppgifter i dosregistret gäller 34 b § om förvaringstiden för arbetstagares hälsouppgifter.

34 a §

Journal

För varje arbetstagare i kategori A skall för följandet av hans eller hennes hälsotillstånd upprättas ett register (*journal*), där de vid hälsokontrollen insamlade uppgifterna lagras. I journalen skall ingå de med tanke på hälsokontrollen nödvändiga uppgifterna om arbetstagarens tidigare arbetsuppgifter och anställningsförhållanden samt resultaten av övervakningen av arbetstagarens exponering för strålning.

Utan arbetstagarens samtycke får uppgifter i journalen lämnas till strålsäkerhetscentralen. Den som bedriver verksamhet som medför exponering för strålning skall ges sådana uppgifter som verksamhetsutövaren behöver för att fullgöra de förpliktelser som enligt denna lag ankommer på verksamhetsutövaren.

Den ansvarige läkaren skall ombesörja att ordnandet och uppdateringen av journalen sköts på behörigt sätt. När den ansvarige läkaren byts ut skall journalen överlämnas till efterföljaren.

34 b §

Behandling och förvaring av hälsouppgifter

Journaluppgifter skall behandlas som sekretessbelagda uppgifter.

Journalerna skall kontinuerligt uppdateras så länge en arbetstagare tillhör kategori A. Därefter skall journalen sparas tills arbetstagaren fyller eller skulle ha fyllt 75 år. Journalen skall i samtliga fall sparas tills 30 år har förflutit sedan det arbete som medförde exponering för strålning upphörde.

35 §

Strålningsarbete utomlands

En finsk arbetsgivare vars finska arbetstagare är sysselsatt i strålningsarbete utomlands är skyldig att säkerställa att uppgifter om den exponering för strålning som arbetstagaren utsätts för meddelas till dosregistret.

36 §

Utbildning och handledning för arbetstagarna

Arbetstagarna skall ges utbildning och handledning för sina uppgifter i enlighet med verksamhetens art och förhållandena på arbetsplatsen. Särskild uppmärksamhet skall fästas vid kunskap om strålningens men för hälsan och arbetssätt där säkerheten betonas så att onödig exponering för strålning och händelser som leder till avvikande stor exponering för strålning kan förhindras.

Arbetstagarna skall handla enligt anvisningarna och även i övrigt enligt vad som ankommer på dem sörja för sitt eget och andras strålskydd.

37 §

Åldersgränser

Den som är sysselsatt i strålningsarbete skall ha fyllt 18 år. Yngre personer, som dock inte får vara under 16 år, kan delta i användningen av strålkällor i den omfattning som är nödvändig för deras yrkesutbildning.

37 a §

*Ansvar för utomstående företags
arbetstagare*

Verksamhetsutövarens ansvar för skydd, övervakning av exponering för strålning och hälsokontroll för arbetstagare enligt vad som bestäms i detta kapitel gäller också de arbetstagare och självständiga näringsidkare som utan att vara anställda av verksamhetsutövaren deltar i strålningsarbete som verksamhetsutövaren låter utföra.

Det utomstående företaget ansvarar i egen- skap av arbetsgivare för att deras arbetstaga- re har fått utbildning och handledning för sina uppgifter enligt 36 §. Dessutom är ar- betsgivaren skyldig att säkerställa att skyd- det, övervakningen av exponering för strål- ning och hälsokontrollen för arbetstagarna har ordnats på behörigt sätt.

10 kap.

Medicinsk användning av strålning

38 §

*Grunderna för medicinsk användning av
strålning*

Med medicinsk användning av strålning avses verksamhet där joniserande strålning med avsikt riktas mot människokroppen eller en del av kroppen

1) för undersökning eller behandling av en sjukdom, eller

2) på grund av en medicinsk undersökning eller någon annan medicinsk åtgärd.

De högsta värden för exponering för strål- ning som fastställs med stöd av denna lag tillämpas inte på sådan strålning som den som undersöks eller behandlas utsätts för. Exponeringen skall vara medicinskt berätti- gad och den skall begränsas till en sådan mängd som skall anses nödvändig för att det avsedda undersöknings- eller behandlingsre- sultatet skall nås.

39 §

Kliniskt ansvar

Den läkare som bär det kliniska ansvaret för den åtgärd som medför exponering för

strålning svarar för att åtgärden är medi- cinskt berättigad och för optimeringen av den samt för egen del för den kliniska utvär- deringen av resultaten av åtgärden. Kliniskt ansvar förutsätter att läkaren har behörighet att ta det kliniska ansvar som följer av åtgär- dens art.

Till det kliniska ansvaret hör att innan en åtgärd vidtas sörja för att följande förfaran- den har skötts på tillbörligt sätt:

1) väsentlig information om tidigare un- dersökningar och behandling har inhämtats,

2) den som vidtar åtgärden har getts spe- cialanvisningar som behövs för optimering av åtgärden, samt

3) patienten eller andra delaktiga har getts information om sådana eventuella men för hälsan som exponeringen för strålning med- för.

Verksamhetsutövaren svarar för att förfar- andena för att utse den som bär det kliniska ansvaret och för överföring av ansvaret är klart ordnade.

39 a §

Ordination av åtgärder

Den läkare som ger remiss till en åtgärd som medför exponering för strålning skall för egen del bedöma om åtgärden är berätti- gad. För detta skall läkaren inhämta tillgäng- lig väsentlig information om tidigare un- dersökningar och behandling samt, om bedöm- ningen av huruvida åtgärden är berättigad förutsätter det, enligt behov konsultera sak- kunniga innan remissen ges.

39 b §

Vidtagandet av åtgärder

Den som vidtar en åtgärd som medför ex- ponering för strålning skall ha sådan behö- righet och erfarenhet som åtgärdens art för- utsätter. Verksamhetsutövaren skall också se till att ansvaret och förfarandena som gäller vidtagandet av åtgärden är klart ordnade.

Innan strålning riktas mot en människa är den som vidtar åtgärden skyldig att säker- ställa särskilt att

1) strålkällans varnings- och skyddssystem är i skick och att den utrustning som skall användas fungerar oklanderligt,

2) patienten är skyddad på behörigt sätt och att exponeringen för strålning är begrän-

sad till de kroppsdelar mot vilka avsikten är att rikta strålningen, och att

3) det radioaktiva ämne som ges patienten är kontrollerat på behörigt sätt.

39 c §

Klinisk auditering

Verksamhetsutövaren är skyldig att ordna systematisk utvärdering (*klinisk auditering*) av medicinsk användning av strålning, varvid

1) den undersöknings- och vårdpraxis som iakttagits, exponeringen för strålning samt undersöknings- och behandlingsresultaten utreds,

2) dessa jämförs med praxis som konstaterats vara bra, samt

3) åtgärder som bedömts vara nödvändiga för att utveckla praxisen och förhindra oönskad exponering för strålning presenteras.

40 §

Kvalitetssäkring

Verksamhetsutövaren är skyldig att vidta planerade och systematiska åtgärder för att säkerställa att strålkällorna samt den utrustning och de instrument som hör till dem är i skick och att de anvisningar och förfaranden som gäller användningen av dem är korrekta.

41 §

Bemyndigande

Närmare bestämmelser om grunderna och kraven för medicinsk användning av strålning utfärdas genom social- och hälsovårdsministeriets beslut. Genom social- och hälso-

Helsingfors den 23 december 1998

vårdsministeriets beslut bestäms särskilt om

1) screeningundersökningar, där strålning riktas mot symtomfria personer,

2) användning av strålning i sådana medicinska åtgärder där strålning riktas mot en person utan att denne förväntas få direkt hälsomässig nytta av exponeringen,

3) krav på den strålskyddsutbildning som det kliniska ansvaret förutsätter,

4) de förfaranden som används vid klinisk auditering samt om grunderna för bestämmandet av jämförelsenivåerna och jämförelsevärdena, samt

5) registrering och rapportering av uppgifter om åtgärder som medför exponering för strålning, så att åtgärderna och den exponering för strålning, som de medför kan bestämmas i efterhand och sammandrag göras av dem.

Social- och hälsovårdsministeriet kan bemyndiga strålsäkerhetscentralen att meddela de detaljerade begränsningar som 2 punkten förutsätter samt att bestämma de jämförelsenivåer och jämförelsevärden som avses i 4 punkten.

48 §

Radon i rumsluften och radioaktivitet i hushållsvatten

— — — — —
Närmare bestämmelser om begränsningen och övervakningen av den exponering för strålning som förorsakas av radioaktiva ämnen i hushållsvatten utfärdas genom social- och hälsovårdsministeriets beslut.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

Bestämmelserna i 10 kap. tillämpas emellertid först från den 1 januari 2000.

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 1143

Förordning

om ändring av strålskyddsförordningen

Given i Helsingfors den 23 december 1998

På föredragning av ministern för handläggning av ärenden som hör till social- och hälsovårdsministeriets verksamhetsområde

upphävs i strålskyddsförordningen av den 20 december 1991 (1512/1991) 17 § 2 mom., *ändras* 2 kap., 3 kap. jämte ändringar, 27, 28 och 31 §, av den 31 § sådan den lyder delvis ändrad i förordning 1598/1994, samt

fogas till 2 §, sådan den lyder delvis ändrad i förordning 1598/1994, ett nytt 4 mom., varvid det nuvarande 4 mom. blir 5mom., och till förordningen en ny 28 a och 31 a § som följer:

2 §

Definitioner

Med *övervakning av strålningsexponering* avses åtgärder i syfte att övervaka och bestämma strålningsexponeringen för arbetstagare i strålningsarbete med hjälp av dosövervakning och övervakning av de arbetsförhållanden som påverkar strålningsexponeringen.

erhåller vid strålningsarbete får inte överskrida medeltalet 20 millisievert (mSv) per år under fem år, och inte 50 mSv under något år.

Ekvivalentdosen för ögats lins får inte överskrida 150 mSv per år och ekvivalentdosen för vilken punkt som helst på händerna, fötterna eller huden 500 mSv per år.

4 §

Dosgränser vid utbildning av unga personer

När en ung person som fyllt 16 men inte 18 år deltar i användningen av strålkällor i sin yrkesutbildning får den effektiva dos som personen härvid erhåller inte överskrida 6 mSv per år. Ekvivalentdosen för ögats lins får inte överskrida 50 mSv per år och ekvivalentdosen för vilken punkt som helst på händerna, fötterna eller huden 150 mSv per år.

2 kap.

Maximivärden för strålningsexponering

3 §

Dosgränser i strålningsarbete

Den effektiva dos som en arbetstagare

5 §

Skydd under graviditet och amning

Foster skall skyddas på samma sätt som enskilda personer ur befolkningen. När en kvinna meddelat att hon är gravid skall hennes arbete ordnas på så sätt att fostrets ekvivalentdos är så låg som praktiskt är möjligt och åtminstone inte överskrider 1 mSv under återstoden av graviditeten.

När en kvinna meddelat att hon ammar får hon inte utföra sådant arbete där betydande mängder radioaktiva ämnen kan hamna i kroppen.

6 §

Dosgränser för befolkningen

Användningen av strålning skall planeras och ordnas så att den effektiva dos som någon annan än den som utför strålningsarbete utsätts för under ett år inte överskrider 1 mSv. Ekvivalentdosen för ögats lins får inte överskrida 15 mSv under ett år eller ekvivalentdosen för vilken punkt som helst på huden 50 mSv.

7 §

Tillämpningen av maximivärden och dosrestriktioner

Strålsäkerhetscentralen meddelar närmare anvisningar om tillämpningen av maximivärdena för strålningsexponering och om uträkningen av strålningsdoser.

Strålsäkerhetscentralen skall vid behov uppställa gränsvärden som är lägre än maximivärdena enligt 3—6 § (*dosrestriktioner*), om de behövs för genomförande av optimeringsprincipen enligt 2 § strålskyddslagen samt för beaktande av den exponering som föranleds av olika strålkällor.

7 a §

Medicinsk strålningsexponering

Vid tillämpningen av maximivärdena för strålningsexponering beaktas inte strålnings-

exponering till följd av medicinsk användning av strålning

1) för en person för vars vidkommande kroppen eller någon kroppsdel avsiktligt utsätts för strålning vid en medicinsk åtgärd, eller

2) för en person som medvetet och av fri vilja och på andra grunder än sitt yrke hjälper den som får strålning vid en medicinsk åtgärd.

Genom social- och hälsovårdsministeriets beslut bestäms om grunderna för begränsning av strålningsexponeringen vid sådana medicinska undersökningar och andra åtgärder där en person utsätts för strålning i andra syften än för undersökning eller behandling av en sjukdom.

8 §

Omedelbara åtgärder vid olyckstillfällen

Vid tillämpningen av maximivärdena för strålningsexponering beaktas inte exponering som orsakas av omedelbara åtgärder som är nödvändiga för att begränsa risken för strålning till följd av en olycka och för att få strålkällan under kontroll. Dessa åtgärder skall vidtas så att den strålningsexponering som situationen medför blir begränsad till minsta möjliga.

Om strålningsexponeringen till följd av åtgärder som avses i 1 mom. kan överskrida en i 3 § föreskriven dosgräns skall vidtagandet av åtgärderna ske på frivillig grund. De som vidtar åtgärderna skall vara medvetna om de risker som är förknippade med åtgärderna. För alla som deltar i omedelbara åtgärder skall strålningsexponeringen fastställas och för dem skall ordnas motsvarande hälsokontroll som för arbetstagare som hör till kategori A.

Om det inte är fråga om räddning av människoliv får den effektiva dosen för personer som deltar i åtgärder enligt denna paragraf inte överskrida 0,5 Sv eller ekvivalentdosen för vilken punkt som helst på huden 5 Sv.

8 a §

Lindring av följderna av en olycka

Sedan de omedelbara åtgärderna som är nödvändiga för att begränsa risken för strål-

ning och få strålkällan under kontroll har vidtagits skall dosgränserna enligt 3 § tillämpas på det skyddsarbete som utförs för att lindra följderna av olyckan och på andra åtgärder. Skyddet för arbetstagarna, övervakningen av strålningsexponeringen och hälsokontrollen skall ordnas enligt vad som bestäms om strålningsarbete.

En gravid kvinna får inte vid ett olyckstillfälle eller därefter anvisas att utföra åtgärder som medför exponering för strålning.

3 kap.

Övervakning av strålningsexponering och hälsokontroll

9 §

Strålningsarbete

Strålningsarbete är arbete där arbetstagarens strålningsexponering kan överskrida något av maximivärdena enligt 6 §.

10 §

Klassificering av arbetstagarna

Arbetstagare som utför strålningsarbete klassificeras enligt följande:

1) till kategori A hör de arbetstagare som, med beaktande av en med arbetet sammanhängande risk för händelser som leder till en avvikande strålningsexponering, riskerar att utsättas för en effektiv dos som är eller kan vara högre än 6 mSv per år eller en ekvivalentdos som är högre än tre tiondelar av dosgränserna för ögats lins, huden, händerna och fötterna, och

2) till kategori B hör de arbetstagare som inte hör till kategori A.

11 §

Dosövervakning

För arbetstagare i kategori A skall ordnas dosövervakning för uppföljning av strålningsdoserna till följd av arbetet. Övervakningen skall grunda sig på individuella mätningar av doserna eller andra individuella fastställelser av doserna.

Om verksamhetens art så kräver skall vid

sidan av den individuella mätningen av doserna eller i stället för den användas andra dosövervakningsmetoder som godkänts av Strålsäkerhetscentralen på så sätt att strålningsexponeringen för varje arbetstagare i kategori A kan fastställas.

Verksamhetsutövaren skall se till att resultaten av dosövervakningen meddelas arbets- tagaren och den ansvariga läkaren.

12 §

Övervakning av arbetsförhållandena

Övervakningen av de arbetsförhållanden som påverkar arbetstagarnas strålningsexponering skall ordnas med hjälp av de metoder som godkänts av Strålsäkerhetscentralen så att den uppfyller följande krav:

1) på basis av övervakningen kan styrkas att arbetstagarna på sakliga grunder klassificerats i kategorierna A och B,

2) arbetstagarnas strålningsexponering kan fastställas, samt

3) oförutsedda avvikelser i de faktorer som påverkar arbetstagarnas strålningsexponering kan upptäckas utan dröjsmål.

För andra än arbetstagarna i kategori A skall dosövervakning ordnas i den omfattning som är motiverad för att kraven i 1 mom. skall uppfyllas.

13 §

Hälsokontroll

Den läkare som ansvarar för hälsokontrollen av arbetstagarna i kategori A skall vara förtrogen med företagshälsovård och med de effekter som strålningen har på hälsan.

Den som utför hälsokontrollen skall vid behov underrätta Strålsäkerhetscentralen om sådana iakttagelser vid hälsokontrollen som kan ge anledning att utreda om arbetstagaren har utsatts för strålning på ett avvikande sätt.

Strålsäkerhetscentralen meddelar närmare anvisningar om verkställandet av hälsokontrollen.

13 a §

Iakttagelser som är av betydelse med tanke på säkerheten

Verksamhetsutövaren skall utan dröjsmål

anmäla följande iakttagelser till arbetstagar-
ren, den läkare som ansvarar för hälsokon-
trollen av arbetstagarna och Strålsäkerhets-
centralen:

1) konstaterad eller misstänkt överskrid-
ning av dosgränsen,

2) överskridning av den dosrestriktion som
avses i 7 §, samt

3) ett sådant resultat av dosövervakningen
eller en sådan iakttagelse vid övervakningen
av arbetsförhållandena som med tanke på
säkerheten avsevärt avviker från vad som är
typiskt i arbetsuppgiften i fråga eller på ar-
betsplatsen i fråga.

Verksamhetsutövaren ansvarar för att avvi-
kande strålningsexponeringar och orsakerna
till dem utreds och rapporteras och att be-
hovliga korrigerande åtgärder vidtas.

27 §

Begränsning av exponeringen för naturlig strålning

Verksamhetsutövaren skall vidta de åtgär-
der som med beaktande av den utförda ut-
redningen och andra omständigheter är moti-
verade för begränsning av den strålningsex-
ponering i arbetet som föranleds av naturlig
strålning, om utredningen visar att det är
troligt att

1) radonhalten i inandningsluften på en ar-
betsplats där arbete utförs permanent i me-
deltal överskrider 400 becquerel per kubik-
meter per år under arbetstiden, eller

2) en annan särskild exponeringskälla le-
der till att arbetstagaren i sitt arbete utsätts
för naturlig strålning som kan överstiga 1
mSv per år.

Strålsäkerhetscentralen uppställer krav på
begränsning av radonhalten i inandningsluf-
ten i arbetslokaler där arbete utförs endast
sporadiskt eller kortvarigt.

28 §

Uppföljning av strålningsexponering och hälsokontroll

Om det även efter de begränsande åtgär-
derna är sannolikt att arbetstagarnas expone-
ring för naturlig strålning inte skäligen kan
sänkas så att den underskrider värdena enligt
27 § skall verksamhetsutövaren ordna upp-
följning av arbetstagarnas exponering och

hälsokontroll i tillämpliga delar med iaktta-
gande av bestämmelserna i 3 kap.

28 a §

Skydd av flygpersonal

Om en utredning enligt 45 § strålskyddsla-
gen visar att en arbetstagare i flygarbete kan
utsättas för kosmisk strålning som ger en
effektiv dos på över 1 mSv per år skall
verksamhetsutövaren

1) föra bok över arbetstagarnas arbetspass
på flygen och vid behov planera arbetsskif-
ten så att arbetstagarens exponering för en
avsevärt högre exponeringsnivå än vad som
är typiskt vid flygarbete kan förhindras,

2) ge arbetstagarna information om sådana
men för hälsan som strålningen medför och
om typiska exponeringsnivåer i flygarbete
samt meddela resultaten av fastställelsen av
exponeringen,

3) ordna arbetet för en gravid arbetstagare
enligt de krav som bestäms i 5 §, samt

4) ordna arbetstagarnas hälsokontroll enligt
vad som bestäms i strålskyddslagen.

31 §

Tullmyndighetens uppgifter

Tullmyndigheterna övervakar för sin del
importen och exporten av radioaktiva ämnen
samt iakttagandet av det förbud som anges i
27 § 3 mom. strålskyddslagen.

Tullmyndigheten skall säkerställa att för
import, export eller transitering av radioak-
tivt avfall finns ett sådant dokument för god-
kännande som avses i 24 a §.

Strålsäkerhetscentralen har rätt att av tul-
verket få för skötseln av sina uppgifter nöd-
vändiga uppgifter om de strålningsalstrande
apparater och radioaktiva ämnen som im-
porteras och exporteras.

Bestämmelserna i denna paragraf tillämpas
inte på sådana transporter av radioaktiva
ämnen som avses i 18 §.

31 a §

Tulldeklaration

När strålkällor förs in i eller ut ur ge-
menskapen skall deras art och mängd samt
tillståndsplikt klart meddelas i tulldeklara-
tionen eller i en utredning som har fogats till

den. I tulldeklarationen skall dessutom anges numret på det tillstånd som ger rätt till export eller import. _____ Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1999.

Helsingfors den 23 december 1998

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 1144

Förordning**om ändring av förordningen om polisens personregister**

Given i Helsingfors den 23 december 1998

På föredragning av inrikesministern
upphävs i förordningen den 15 september 1995 om polisens personregister (1116/1995) 3 kap., och
ändras 2 §, det inledande stycket i 3 § samt 9 § som följer:

2 §

Datasystemet för polisärenden

I databasen inom det datasystem för polisärenden som avses i 1 a § lagen om polisens personregister (509/1995) och i datasystemets separata delregister får information som behövs för skötseln av de uppgifter som anges i 1 § 1 mom. polislagen (493/1995) registreras enligt följande:

1) för sambruk av datasystemet och i dess separata delregister, av de uppgifter som gäller identiteten i fråga om en person som är misstänkt för brott eller är föremål för förundersökning, polisundersökning eller tvångsmedel, personens namn, personbeteckning, kön, modersmål, nationalitet, födelse-land, hemort, adress och telefonnummer, polisnrättning och polisenhet, åklagarämbete och åklagaravledning, uppgifterna i en utländsk persons resedokument samt sådana uppgifter om personen som påverkar hans egen säkerhet eller polisens säkerhet i arbetet,

2) ur undersöknings- och handräcknings-systemet, i fråga om personer som är misstänkta för brott, brottsanmälans nummer, gärningsdagen, brottsbeteckning, undersökarens namn och kontaktuppgifter samt tidpunkten för åtalspreskription (brottsanmälningssystemets arkivindex),

3) följande uppgifter som erhållits vid förundersökning som avses i förundersökningslagen (449/1987) och förordningen om förundersökning och tvångsmedel (575/1988) samt följande uppgifter som erhållits vid undersökning som avses i polislagen eller som erhållits i samband med polisåtgärder eller vid utförandet av ett handräckningsuppdrag:

a) om personer som misstänks för brott, personer som gjort anmälan, uppträder som vittnen eller målsägande eller som har något annat samband med anmälan samt om polismän, åklagare och juridiska personer,

b) om föremål, fordon och kommunikationsmedel, båtar, djur, narkotika och omständigheterna vid olyckor,

c) om rubriceringar i brottsanmälningar och övriga anmälningar, tvångsmedel, uttandningsprov med alkometer eller precisionsalkometer, beslut om avslutande av förundersökning och polisundersökning, samt

d) om andra nödvändiga omständigheter som är fritt formulerade i redogörelsen i anmälan (undersöknings- och handräcknings-systemet),

4) ur undersöknings- och handräcknings-systemet, i fråga om personer, identifikationsuppgifterna i målet eller fallet, sammandrag av redogörelsen samt uppgifter om tvångsmedel (undersöknings- och handräckningssystemets arkivindex),

5) i fråga om personer som är efterlysta eller som har meddelats närings-, besöks- eller reseförbud samt personer som ett besöksförbud avses skydda eller som är föremål för observation, orsaken till åtgärden, de begärda åtgärderna, den myndighet som har hand om efterlysningen, preskription av efterlysningen och tilläggsuppgifter som behövs vid övervakningen av efterlysningar (efterlysningsregister),

6) i fråga om försvunna personer, sådana uppgifter som behövs för att de skall kunna hittas och i fråga om okända avlidna sådana uppgifter som behövs för att de skall kunna identifieras (identifieringsregister),

7) i fråga om egendom som någon har förlorat genom brott, som har omhändertagits av polisen, som har förkommit eller in-

nehafts av en försvunnen person, uppgifter som behövs för att egendomen skall kunna återställas till dess ägare eller för utredning av ett fall då någon har försvunnit (egenomsregister),

8) i fråga om personer som har gripits, anhållits eller häktats med stöd av förundersökningslagen, tvångsmedelslagen (450/1987), polislagen eller bestämmelser som kan jämföras med bestämmelserna i tvångsmedelslagen, de i 22 § förordningen om förundersökning och tvångsmedel avsedda uppgifterna som gäller anhållande, uppgifter som hänför sig till brottsanmälningar och gripande samt i enskilda fall uppgifter som påverkar säkerheten vid förvaring av den som har förlorat sin frihet (register över anhållna),

9) i fråga om personer som misstänks för brott, signalement enligt 6 kap. 4 och 5 § tvångsmedelslagen, videobilder på en person och spår efter en persons skor, uppgifter som hänför sig till ett brott som misstänks ha skett samt centralkriminalpolisens uppgifter som gäller registrering samt klassificering av en person (signalementsregister),

10) i fråga om brott som misstänks ha skett, anmälningsuppgifter som baserar sig på anmälan om brott och undersökningsprotokoll, uppgifter om målsäganden, uppgifter om den som misstänks för brott, uppgifter som gäller individualisering av brott och beskrivning av händelseförloppet, uppgifter om egendom som har åtkommit genom brott, uppgifter som beskriver klassificeringen av gärningsmannen, händelsen eller gärningen samt uppgifter som behövs för sammanlänkning och teknisk undersökning av brott (register över tillvägagångssätt),

11) identifieringsuppgifter som gäller motorfordon och registreringsskyltar som tillgripits eller efterspanas av någon annan orsak, personuppgifter på personer som är efterspanade eller är föremål för observation

och rör sig med motorfordon samt uppgifter som behövs för att egendomen skall kunna återställas till ägaren (register över efterspanade motorfordon), samt

12) uppgifter som skall införas i andra register och om vilka det är skäl att särskilt informera på grund av att saken är brådskande, att det är fråga om en farosituation eller för att brott skall kunna förebyggas eller på grund av skäl som har samband med utredningen (register för förmedling av meddelanden).

3 §

Datasystemet för förvaltningsärenden

I databasen inom det datasystem för förvaltningsärenden som avses i 1 b § lagen om polisens personregister och i datasystemets separata delregister får information som behövs för skötseln av de uppgifter som anges i 1 § 2 mom. polislagen registreras enligt följande:

9 §

Utlåtanden om tillförlitlighet

Skyddspolisen ger sådana utlåtanden om tillförlitlighet som avses i 23 § 1 mom. 1 och 2 punkten lagen om polisens personregister. Sådana utlåtanden om tillförlitlighet som avses i 3 punkten kan förutom av skyddspolisen också ges av polisinrättningen i det härad där den plats som avses i nämnda punkt är belägen. Polisens högsta ledning meddelar anvisningar om avgivandet av utlåtandena om tillförlitlighet.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1999.

Helsingfors den 23 december 1998

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Inrikesminister *Jan-Erik Enestam*

Nr 1145

Containerförordning

Given i Helsingfors den 23 december 1998

På föredragning av trafikministern föreskrivs med stöd av containerlagen av den 23 oktober 1998 (762/1998):

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

I denna förordning avses med

- 1) *typgodkänd container* en container som tillverkats i enlighet med den godkända konstruktionstypen,
- 2) *högsta bruttovikt (R)* den högsta tillåtna sammanlagda vikten av containern och dess last, samt med
- 3) *konventionen* den i Genève den 2 december 1972 ingångna internationella konventionen om säkra containrar jämte bilagor.

2 kap.

Godkännande av containrar

2 §

Godkännandet av en container förutsätter att den i fråga om konstruktionens hållfasthet och utrustningarna uppfyller kraven i konventionen.

3 §

När godkännande av en konstruktionstyp söks hos ett av säkerhetsteknikcentralen godkänt besiktningsorgan skall ansökan åtföljas av ritningar över containertypen, en utredning om containerns konstruktion samt övriga uppgifter och handlingar som behövs för att bedöma om kraven uppfylls.

Sökanden skall dessutom

1) ange de igenkänningstecken som kommer att tilldelas containertypen,

2) förbinda sig att låta besiktningsorganet besikta containrar av konstruktionstypen i fråga,

3) förbinda sig att underrätta besiktningsorganet om varje konstruktions- eller specifikationsändring och avvakta godkännandet av ändringarna innan säkerhetsskylten anbringas på containern,

4) förbinda sig att fästa en säkerhetsskylt enbart på typgodkända containrar, samt

5) förbinda sig att föra bok över containrar tillverkade i enlighet med den godkända konstruktionstypen.

4 §

Containertillverkaren skall se till att de tillverkade containrarna motsvarar den godkända konstruktionstypen.

Besiktningsorganet kan godkänna containrar som tillverkats med avvikelse från konstruktionstypen, om avvikelserna inte påverkar containrarnas möjligheter att bestå de prov som utförs i samband med godkännandet.

Tillverkaren skall underrätta besiktningsorganet innan han inleder tillverkning av varje ny typserie som skall tillverkas i enlighet med konstruktionstypen.

5 §

En enskild container kan godkännas, när besiktningsorganet efter besiktning och prov är övertygat om att containern motsvarar konventionens krav.

Besiktningsorganet skall skriftligen underrätta sökanden om godkännandet. Underrättelsen ger sökanden rätt att fästa en säkerhetsskylt på containern.

6 §

Om den som äger en godkänd container har ändrat containerns konstruktion skall han underrätta besiktningsorganet om ändringarna. Besiktningsorganet kan kräva att den ändrade containern testas på ett ändamålsenligt sätt innan den godkänns på nytt.

3 kap.

Säkerhetsskylt

7 §

Säkerhetsskylten skall varaktigt fästas på varje godkänd container på en lätt synlig plats intill andra officiella skyltar så, att den inte lätt kan skadas.

Säkerhetsskylten befriar inte från skyldigheten att förse containern med andra skyltar eller uppgifter som föreskrivs i bestämmelserna.

8 §

Containerägaren skall avlägsna säkerhetsskylten, om

1) containern har ändrats så, att det ursprungliga godkännandet och uppgifterna på säkerhetsskylten är ogiltiga,

2) containern har tagits ur bruk och om den inte har hållits i ett sådant skick som konventionen förutsätter, eller om

3) besiktningsorganet har återkallat godkännandet.

9 §

Säkerhetsskylten skall vara minst 100 x 200 mm och tillverkad av ett korrosionsbeständigt och brandsäkert material som lämpar sig för användningsändamålet.

Av säkerhetsskylten skall framgå att det är fråga om ett godkännande i enlighet med konventionen. Av skylten skall dessutom framgå följande uppgifter enligt bilagan till denna förordning:

1) bokstäverna "FIN" samt godkännandebeteckning,

2) containerns tillverkningstid (månad och år),

3) det igenkänningsnummer som tillverkaren tilldelat containern,

4) högsta bruttovikt (kilo och pund),

5) tillåten staplingsvikt (kilo och pund) när den vertikala accelerationen är 1,8 g, och

6) belastning (kilo och pund) för provning av tvärstyvhet.

På skylten skall även lämnas utrymme för gavlarnas och sidoväggarnas hållfasthetskoeficienter samt för besiktningsstidpunkter (månad och år).

Uppgifterna skall antecknas på skylten antingen på engelska eller på franska.

10 §

Containertillverkaren skall föra register över containrar som godkänts för att tas i bruk. Av registret skall framgå följande uppgifter:

1) containerns godkännandebeteckning,
2) det igenkänningsnummer som tillverkaren tilldelat containern,

3) tillverkningstid (månad och år),

4) tillverkarens namn,

5) högsta bruttovikt,

6) tillåten staplingsvikt då den vertikala accelerationen är 1,8 g,

7) belastning för provning av tvärstyvhet,

8) gavlarnas och sidoväggarnas hållfasthet, om den är mindre än det värde som föreskrivs i konventionen, samt

9) övriga nödvändiga uppgifter om containern.

4 kap.

Besiktningar

11 §

Containerägaren skall besikta containern eller låta den besiktas enligt ett besiktningsprogram som godkänts av besiktningsorganet. Besiktningarna skall utföras med sådana mellanrum som de förhållanden där containern används förutsätter. Den första besiktningen skall dock utföras senast inom fem år efter containerns tillverkningsdatum och därefter skall containern besiktas på nytt med högst 30 månaders intervaller. Den tidpunkt (månad och år) före vilken containern skall besiktas första gången skall antecknas på säkerhetsskylten. Den tidpunkt (månad och år) före vilken följande besiktning skall göras skall antecknas antingen på säkerhetsskylten eller invid skylten på sådant sätt som besiktningsorganet godkännt.

Besiktningsorganet kan också godkänna ett kontinuerligt besiktningsprogram, om det är övertygat om att programmet garanterar

minst samma säkerhetsnivå som ett program som baserar sig på periodiska besiktningar. I detta program skall containrarna granskas åtminstone i samband med större reparationer och istandsättningar och när en container överläts till en ny förhyrare eller när containern återvänder från hyresanvändning, och i vilket fall som helst med åtminstone 30 månaders intervaller. Bokstäverna "ACEP FIN" skall då antecknas på säkerhetsskylten eller invid den.

Containerägaren skall se till att en container som reparerats besiktas innan den tas i bruk på nytt.

Vid de besiktningar som nämns i denna paragraf skall det undersökas om en container har sådana fel som eventuellt medför risk för olyckor. Särskilt gäller det att säkerställa att bärande delar och delar som är viktiga med tanke på säkerheten är i ordning.

Besiktningarna skall protokollföras.

5 kap.

Besiktningsorganets uppgifter

12 §

Utöver vad som bestäms i containerlagen (762/1998) har besiktningsorganet till uppgift att

Helsingfors den 23 december 1998

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

1) prova containrar som tillverkats i enlighet med den godkända konstruktionstypen för att säkerställa att de överensstämmer med den godkända konstruktionstypen eller för att försäkra sig om att containrar som tillverkats i enlighet med den godkända konstruktionstypen har provats av ett organ med tillräcklig behörighet,

2) försäkra sig om att tillverkaren har sådana lokaler och anordningar att produktionskvaliteten kan upprätthållas, samt att

3) försäkra sig om att tillverkaren har ett tillräckligt kvalitetskontrollprogram och att tillverkaren upprätthåller en kontinuerlig övervakning.

Besiktningsorganet skall förvara de ritningar, beräkningar, provprotokoll och annat motsvarande material som åtföljer ansökningarna åtminstone så länge som containrarna i fråga används.

6 kap.

Ikraftträdande

13 §

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1999.

Trafikminister *Matti Aura*

MODELL AV SÄKERHETSSKYLT ENLIGT FÖRORDNINGENS 9 §

CSC SAFETY APPROVAL	
1	[GB-L/749/2/7/75]
2	DATE MANUFACTURED
3	IDENTIFICATION No.
4	MAXIMUM GROSS WEIGHT kg lb
5	ALLOWABLE STACKING WEIGHT FOR 1.8g kg lb
6	RACKING TEST LOAD VALUE kg lb
7	
8	
9	

≥ 200 mm

100 mm

Nr 1146

Förordning om ändring av förordningen om farledsavgift

Given i Helsingfors den 23 december 1998

På föredragning av trafikministern
upphävs i förordningen den 16 december 1983 om farledsavgift (1016/1983) 10 § 2 mom.
samt
ändras 5 § 2 och 4 mom., det inledande stycket i 10 § 1 mom. samt 11 § 2 mom. som föl-
jer:

5 §

I fråga om ett utländskt fartyg för vilket ett finskt mätbrev inte har utfärdats eller vars mätbrev eller nationalitetscertifikat inte erkänns som giltigt i Finland uppbärs farledsavgiften enligt fartygets dräktighet på grundval av bevis som har utfärdats av en finsk skeppsmätare. Såvida den i mätbrevet angivna dräktigheten inte motsvarar fartygets verkliga dräktighet eller fartyget enligt internationella mättningsregler inte är berättigat att använda den dräktighet som är angiven i ett internationellt mätbrev, kan sjöfartsverket som grund för farledsavgiften för fartyget fastställa en dräktighet som motsvarar den dräktighet som enligt internationella mättningsregler skall fastställas för fartyget.

Är flera dräktigheter angivna i ett fartygs mätbrev, bestämmer sjöfartsverket enligt

vilken dräktighet farledsavgift skall uppbäras för fartyget.

10 §

Sjöfartsverket kan på skriftlig ansökan i enskilda fall bevilja nedsättning av farledsavgift eller befrielse från sådan avgift och föreskriva att en farledsavgift som redan har betalats eller en del därav skall återbetalas, om

11 §

Sjöfartsverket beslutar om den isavgiftsklass till vilken ett fartyg skall hänföras och utfärdar närmare föreskrifter om isavgiftsklasserna.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1999.

Helsingfors den 23 december 1998

**Republikens President
MARTTI AHTISAARI**

Trafikminister *Matti Aura*

Nr 1147

Trafikministeriets beslut

om ändring av bilaga 1 till trafikministeriets beslut om sjöfartsverkets avgiftsbelagda prestationer

Utfärdat i Helsingfors den 22 december 1998

Trafikministeriet har
ändrat bilaga 1 till sitt beslut av den 28 december 1994 om sjöfartsverkets avgiftsbelagda prestationer (1511/1994), sådan den lyder i beslut 95/1998, som följer:

Detta beslut träder i kraft den 1 januari 1999.
Åtgärder som verkställigheten av detta beslut förutsätter får vidtas innan beslutet träder i kraft.

Helsingfors den 22 december 1998

Trafikminister *Matti Aura*

Biträdande avdelningschef
som byråchef Raimo Kurki

*Bilaga 1***LOTSNINGSAVGIFTER INOM FINSKA TERRITORIALVATTEN**

Lotsningsavgifterna uppbärs i mark enligt följande taxa:

LOTSNINGSTAXA

Lotsat fartyg nettodräktighet (över—högst)	Lotsad sträcka i nautiska mil (nm)							
	under 1	1—10	11—20	21—30	31—40	41—50	51—70	71—100
0— 200	1 100	2 200	3 900	5 300	6 900	8 500	10 800	14 700
200— 1 000	1 400	2 800	4 600	6 200	8 200	9 900	12 600	16 700
1 000— 3 000	1 700	3 400	5 500	7 400	9 600	11 600	14 700	19 000
3 000— 6 000	2 000	4 000	6 600	9 000	11 400	13 700	17 300	22 000
6 000—10 000	2 300	4 600	7 800	10 400	13 100	15 900	19 700	24 900

Tilläggsavgift på 575 1 150 1 950 2 600 3 275 3 975 4 925 6 225
mark för varje påbörjat 10 000-tal nettodräktighet beroende på den lotsade sträckans längd.

Tilläggsavgift för varje påbörjad nautisk mil som överstiger 100 nautiska mil är 575 mk.

Väntepening

Om lots efter kallelse har infunnit sig för att utföra lotsning, men lotsningen inte har börjat inom en timme efter hans ankomst till fartyget, uppbärs av fartyget för varje påbörjad timme, som överskjuter den nämnda timmen, väntepening enligt fastställd taxa, till dess lotsningen börjar eller lotsen avlägsnar sig från fartyget.

Om lots på kallelse vid utsatt tid har infunnit sig på överenskommen plats för att invänta fartyg under resa, men fartyget inte har anlänt dit inom två timmar, uppbärs av fartyget för varje påbörjad timme som överskjuter nämnda två timmar, väntepening enligt fastställd taxa, till dess lotsningen börjar eller lotsen avlägsnar sig från vänteplatsen.

Om lotsen då han kommer ombord eller under väntetiden meddelas att fartyget inte ämnar anlita lots, uppbärs av fartyget väntepening för minst två timmar.

Väntepeningen är 2 700 mark för envar av de sex första timmarna. För envar av de följande timmarna är väntepeningen 1 350 mark.

Två lotsar

Då en lotsning, till följd av bestämmelserna eller på begäran, utförs av två lotsar, uppbärs lotsningsavgiften förhöjd med 50 procent.

Fartygskombination

För bogserare/skjutbogserare och för fartyg eller anläggning som skall bogseras/skjutbogseras liksom även för skjutbogserenhet uppbärs lotsningsavgift enligt kombinationens sammanlagda dräktighet.

Stockflotte

Lotsningsavgiften för stockflotte fastställs så, att dräktigheten utgörs av halva antalet kubikmeter fast mått.

Statsfartyg

För utländskt statsfartyg uppbärs inte lotsningsavgift under den tid fartyget är på statsbesök i Finland.

LOTSNINGSAVGIFTER I SAIMA KANAL OCH INOM SAIMENS VATTENOMRÅDE

Lotsningsavgifterna uppbärs i mark enligt följande taxa:

LOTSNINGSTAXA

Lotsat fartyg nettodräktighet	Lotsad sträcka i nautiska mil (nm)						
	1—10	11—20	21—30	31—40	41—50	51—70	71—100
under 200	575	1 000	1 375	1 880	2 200	2 800	3 800
200—1 000	725	1 200	1 600	2 125	2 550	3 250	4 325
över 1 000	875	1 425	1 925	2 475	3 000	3 800	4 925

Tilläggsavgift för varje påbörjad nautisk mil som överstiger 100 nautiska mil är
150 mk.

Väntepenning

Om lots efter kallelse har infunnit sig för att utföra lotsning, men lotsningen inte har börjat inom en timme efter hans ankomst till fartyget, uppbärs av fartyget för varje påbörjad timme, som överskjuter den nämnda timmen, väntepenning enligt fastställd taxa, till dess lotsningen börjar eller lotsen avlägsnar sig från fartyget.

Om lots på kallelse vid utsatt tid har infunnit sig på överenskommen plats för att invänta fartyg under resa, men fartyget inte har anlänt dit inom två timmar, uppbärs av fartyget för varje påbörjad timme som överskjuter nämnda två timmar, väntepenning enligt fastställd taxa, till dess lotsningen börjar eller lotsen avlägsnar sig från vänteplatsen.

Om lotsen då han kommer ombord eller under väntetiden meddelas att fartyget inte ämnar anlita lots, uppbärs av fartyget väntepenning för minst två timmar.

Väntepeningen är 1 200 mark för envar av de sex första timmarna. För envar av de följande timmarna är väntepeningen 600 mark.

Två lotsar

Då en lotsning, till följd av bestämmelserna eller på begäran, utförs av två lotsar, uppbärs lotsningsavgiften förhöjd med 50 procent.

Fartygskombination

För bogserare/skjutbogserare och för fartyg eller anläggning som skall bogseras/skjutbogseras liksom även för skjutbogserenhet uppbärs lotsningsavgift enligt kombinationens sammanlagda dräktighet.

Stockflotte

Lotsningsavgiften för stockflotte fastställs så, att dräktigheten utgörs av halva antalet kubikmeter fast mått.

Statsfartyg

För utländskt statsfartyg uppbärs inte lotsningsavgift under den tid fartyget är på statsbesök i Finland.

Nr 1148

Trafikministeriets beslut
om Havsforskningsinstitutets avgiftsbelagda prestationer

Utfärdat i Helsingfors den 22 december 1998

Trafikministeriet har med stöd av 8 § lagen den 21 februari 1992 om grunderna för avgifter till staten (150/1992) beslutat:

1 §

De prestationer som avses i 7 § lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992), vilka Havsforskningsinstitutet prissätter enligt företagsekonomiska grunder, är följande:

- 1) undersökningar och utredningar på uppdrag, rörande havets tillstånd,
- 2) på beställning utförd serviceverksamhet som främjar säkerhet och lönsamhet inom sjöfarten,
- 3) produktion eller överlåtelse av observations- och mätningmateriel på begäran,

4) kopiering, postning av fjärrlån och kunskapssökning i samband med biblioteks- och informationstjänster på begäran av kunden, samt

5) andra specialtjänster och prestationer som beställs av kunderna.

2 §

Detta beslut träder i kraft den 1 januari 1999.

Helsingfors den 22 december 1998

Trafikminister *Matti Aura*

Biträdande avdelningschef
som byråchef Raimo Kurki

Nr 1149

Skattestyrelsens beslut

om ändring av Skattestyrelsens beslut om deklarationsskyldighet

Utfärdat i Helsingfors den 17 december 1998

Skattestyrelsen har med stöd av 8 § 1 mom., 10 § 2 och 3 mom., 13 § 3 och 4 mom. och 17 § 2 och 3 mom. lagen den 18 december 1995 om beskattningsförfarande (1558/95) *ändrat* 8 §, 9 § 4 punkten och 13 § 1 mom. i Skattestyrelsens beslut den 12 december 1996 om deklarationsskyldighet (SkatteSb 1117/96) som följer:

8 §

Inkomster som lämnas odeklarerade

I skattedeklarationen uppges inte följande i denna paragraf uppräknade inkomster som erhållits från Finland, om inte inkomsten utgör inkomst av jordbruk eller annan näringsverksamhet;

1) pension och livränta samt belopp som erhållits såsom återbäring, genom återköp eller såsom ändringsvärde av pensionsförsäkringens försäkringspremier,

2) sådan dagpenning och annan ersättning för minskade inkomster eller försämrad utkomst, som erhållits med stöd av obligatoriskt olycksfalls- eller trafikskadeskydd,

3) i 34 § inkomstskattelagen (1535/92) avsedd försäkringsutbetalning på grundval av livförsäkring, belopp som erhållits såsom återbäring, genom återköp eller såsom ändringsvärde av försäkringspremier,

4) dag-, moderskaps-, faderskaps- och föräldrapenning och annan ersättning för minskade inkomster eller försämrad utkomst, som grundar sig på sjukförsäkringslagen, folkpensionslagen eller patientskadelagen,

5) annan dagpenning som utbetalats med stöd av försäkring eller annan motsvarande ersättning för minskade inkomster eller försämrad utkomst, såsom vårddagsersättning som erhållits med stöd av sjukhusförsäkring,

6) studiepenning och vuxenstudiepenning som erhållits med stöd av lagen om studiestöd (65/94),

7) stöd för vård av barn i hemmet och partiell vårdpenning,

8) av försäkringskassa erhållen förmån som avses i lagen om försäkringskassor (1164/92),

9) dagpenning enligt lagen om ersättning till lantbruksföretagare för självrisktiden enligt sjukförsäkringslagen (118/91),

10) rehabiliteringsstöd, rehabiliteringspenning, rehabiliteringsunderstöd, ersättning för förlorad inkomst som för rehabiliteringstiden erhållits med stöd av lagarna om rehabilitering som ersätts enligt olycksfalls- och trafikförsäkringslagen (625/91 och 626/91),

11) sådan dagpenning och ersättning för förlorad inkomst, som fått med stöd av lagen om smittsamma sjukdomar (583/86),

12) sådant stöd för närståendevård av handikappat eller sjukt minderårigt barn, som erhållits med stöd av 27 a § socialvårdslagen (1365/92),

13) sådan ersättning för minskade inkomster eller försämrad utkomst, som erhållits med stöd av lagen om ersättning för brottsskador av statsmedel (935/73),

14) sysselsättningspenning som betalas till fångar som avtjänar straff i öppen anstalt,

15) förmån som erhållits med stöd av lagen om utkomstskydd för arbetslösa (602/84) och utbildningsstöd som avses i lagen om arbetskraftspolitisk vuxenutbildning (763/90),

16) understöd som en arbetslös person som ämnar bli företagare erhållit med stöd av sysselsättningsförordningen (130/93) samt arbetspraktikstöd som en arbetslös person erhållit,

17) arbetsmarknadsstöd enligt lagen om arbetsmarknadsstöd (1542/93),

18) utbildningsdagpenning som betalas med stöd av lagen om stödjande av arbetslösa frivilliga studier (1402/97),

19) dagtraktamenten enligt förordningen om förmåner i samband med arbetskraftsser-

vice (1253/93) som utbetalas till handikappade och personer som deltar i yrkesvägledning,

20) periodisk ersättning som baserar sig på statstjänstemannalagen (755/86),

21) avträdelseersättning enligt lagen om avträdelseersättning för lantbruksföretagare (1330/92) och avträdelsestöd enligt lagen om avträdelsestöd för lantbruksföretagare (1293/94),

22) sjöarbetsinkomst som avses i 74 § inkomstskattelagen (1535/92),

23) inkomst som med stöd av sk. sexmånadersregeln erhållits av finländsk arbetsgivare,

24) sådana inom byggnadsbranschen erhållna semesterlöner, semesterersättningar och semesterpremier (semesterpenningar) som arbetsgivaren enligt riksomfattande kollektivavtal redovisat till Leonia Banken Abp på en arbetsgivarorganisations särskilda girokonto,

25) lönegaranti och ränta på lönegaranti som arbetstagaren erhållit direkt av lönegarantimyndigheten med stöd av lagen om lönegaranti (649/73),

26) reservistlön,

27) fondandel i och överskott av personalfonder,

28) skattepliktigt understöd som utbetalats av en arbetsmarknadsorganisation på grund av arbetsstrid samt annat därmed jämförbart understöd,

29) altemneringsersättning som anges i lagen om försök med altemneringsledighet (1663/95),

30) särskild ersättning som make till tjänsteman inom finländsk utrikesrepresentation erhållit (657/89),

31) ersättning som erhållits på grund av patent, upphovsrätt och någon annan därmed jämförbar rättighet,

32) i 11 § skatteuppbördsförordningen angiven ränta som fysisk person erhållit,

33) ränta och eftermarknadsgottgörelse som erhållits av kredit- och finansieringsinstitut som hör till tillämpningsområdet för lagen om förskottsuppbörd samt av andra som yrkesmässigt handlar med eller förmedlar värdepapper,

34) ränta och avkastning som bör avses utgöra ränta på lån, som erhållits av den som emitterat ett masskuldebrevslån, på vilken lagen om förskottsuppbörd är tillämplig,

35) vinstandel i placeringsfond,

36) deltidstillägg som betalas med stöd av 34 a § förordningen om ändring av sysselsättningsförordningen (1330/96).

9 §

Avdrag som lämnas odeklarerade

I skattedeklarationen uppges inte

4) eftermarknadsgottgörelse som uppburits av kredit- och finansieringsinstitut, statskontoret samt av andra som yrkesmässigt handlar med eller förmedlar värdepapper.

13 §

Medverkande i skatteförslagsförfarandet

Fysiska personer och dödsbon som inte fått en skattedeklarationsblankett av skatteverket, är inte skyldiga att lämna in skattedeklaration inom den i 4 § 1 mom. stadgade tiden.

Detta beslut träder i kraft den 1 januari 1999. Beslutet tillämpas första gången på de skattedeklarationer som skall lämnas in för 1998 års beskattning.

Helsingfors den 17 december 1998

Generaldirektör *Jukka Tammi*

Överinspektör *Kristiina Virmajoki*

Nr 1150

Skattestyrelsens beslut**om tidpunkten för slutförande av beskattningen av samfund och samfällda förmåner**

Utfärdat i Helsingfors den 21 december 1998

Skattestyrelsen har med stöd av 49 § i lagen av den 18 december 1995 om beskattningsförfarande (1558/95) bestämt:

1 §
Beskattningen av samfund som avses i 3 § och samfällda förmåner som avses i 5 § inkomstskattelagen slutförs sedan 10 månader förflutit från utgången av den månad då räkenskapsperioden slutade.

Om flera räkenskapsperioder slutar under samma kalenderår, beräknas tidpunkten för

slutförande av beskattningen enligt den senaste räkenskapsperioden.

2 §
Detta beslut träder i kraft 1.1.1999. Genom beslutet upphävs Skattestyrelsens beslut av den 8 april 1997 (345/1997).

Helsingfors den 21 december 1998

Generaldirektör *Jukka Tammi*

Överinspektör Marja Liisa Manner